

Kærlighedsdoktoren

A/S PALLADIUM
præsenterer

Kærlighedsdoktoren

Manuskript:

HELGE KJÆRULFF-SCHMIDT

Fotografi:

Einar Olsen og Henning Bendtsen

Tone: Knud Kristensen

Klipning: Edith Schlüssel

Dekorationer: Erik Aaes

Kopi: Johan Ankerstjerne A/S

Produktionsleder:

Gotfred Kolrengen

Musik: Bernhard Christensen

Iscenesættelse:

ASBJØRN ANDERSEN

Udlejning:

A/S FILM-CENTRALEN-PALLADIUM

Personerne

Ambrosius Hansen, forfatter ...	<i>Helge Kjærulff-Schmidt</i>
Redaktør Vestergaard	<i>Ib Schönberg</i>
Fru Vestergaard	<i>Agnes Rehni</i>
Bente Berg	<i>Birgitte Federspiel</i>
LRsagfører Erik Bruun	<i>Kjeld Jacobsen</i>
Annelise Dahl	<i>Nina Pens</i>
Hr. Sørensen	<i>Svend Methling</i>
Fru Sørensen	<i>Ellen Malberg</i>
Kokkepigen	<i>Elga Olga Svendsen</i>
Stuepigen	<i>Christa Rasmusen</i>
Husmanden	<i>Jacob Nielsen</i>
Sekretæren	<i>Else Jarlbak</i>
Kontorchefen	<i>Poul Wøldike</i>
1. kontorist	<i>Henning Moritzen</i>
2. kontorist	<i>Poul Hagen</i>
Pølsemanden	<i>Henry Nielsen</i>

„Er tante Oda faldet i søvn?“ (Poul Hagen, Poul Wøldike, Ib Schönberg og Else Jarlbak).

HANDLINGEN:

På „Ugens Ekko“ er redaktionens store aktiv „Tante Oda“, den vidtberømte „kærlighedsdoktor“, der hver uge giver bladets læsere gode råd og vejledning i hjerteanliggender. Kun de indviede ved, at „Tante Oda“ i virkeligheden er den unge digter *Ambrosius Hansen*, der engang har imponeret *redaktør Vestergaard* med nogle aforsimer om kvinden. Vestergaard så straks, at *Ambrosius* måtte have skjulte anlæg som „kærlighedsdoktor“, og tilbød ham jobbet som redaktør af „Ugens Ekko“'s læserbrevkasse, og siden da er bladets oplag gået støt frem.

Da *Ambrosius* en lørdag er på vej til Hornbæk for at tilbringe

„Hvornår synes De, en kvinde er yndigst?“ (Kjærulff-Schmidt og Nina Pens).

en weekend hos redaktør Vestergaard, træffer han i toget den unge kvindelige magister og assistent ved Nationalmuseet, *Bente Berg*. Nu har hun besluttet sig til for en gangs skyld at tage ud på „eventyr“ og har valgt Hornbæk som målet for nogle dages ferie.

Ved ankomsten tror redaktør Vestergaard og bladets juridiske konsulent, den unge LRSagfører *Erik Bruun*, at *Bente* er identisk med den „Hertha“, som *Ambrosius* har boende hos sig i sin lejlighed, og som i virkeligheden kun er en hund, hvad dog ikke andre end *Ambrosius* selv ved. *Bente* overtaler sin rejsefælle til at lade de andre blive i troen. Hun er jo netop taget afsted for at opleve noget spændende, og desuden har hun straks fattet interesse for den unge sagfører og håber på en mulighed for at lære ham nærmere at kende.

Blandt Vestergaards gæster er også den charmerende frk. *Annelise Dahl*, der i lighed med husets øvrige kvindelige beboere er stærkt betaget af „kærlighedsdoktoren“, der ganske uforskyldt har fået ry for at være en stor kvindebedærer. Det smukke køns interesse for Am-

„Hun er jo — fuldkommen vidunderlig“ (Ellen Malberg, Kjørulff-Schmidt og Svend Methling).

brosius fører i nattens løb til så mange forviklinger, at han til sidst foretrækker at flygte tilbage til København.

Den følgende dag kører Erik Bruun Bente hjem fra Hornbæk og afleverer hende hos onklen og tanten, men ikke før han har taget det højtidelige løfte af hende, at hun aldrig mere vil flytte sammen med den farlige „kærlighedsdoktor“. Om aftenen mødes Bente og Erik Bruun efter aftale på en af byens mondæne danserestauranter. Den unge pige bliver klar over, at Erik Bruun ikke er så begejstret ved, at man ligefrem kan se på hende, at hun er magister, og i sin kvide opsøger hun den næste dag Ambrosius, for at han i sin egen skab af „kærlighedsdoktor“ skal hjælpe hende til at besejre den elskede.

Ambrosius går til opgaven med hele sin rige erfaring, og som en anden Pygmalion har han snart omskabt Bente til en bedårende ung kvinde. Forvandlingen er så fuldstændig, at ikke alene Bentes onkel

„Det var unægtelig en overraskelse . . .“ (Kjeld Jacobsen og Birgitte Federspiel).

og tante er ved at tabe både næse og mund, men også Ambrosius står som himmelfalden ved synet af sit eget værk. Han er ikke længe om at blive klar over, at han nu selv er forelsket i Bente. Han indbyder hende til en lille middag i sit hjem, hvor han går i gang med at arrangere alt på en sådan måde, at det vil blive den ideelle ramme om en kærlighedserklæring.

I mellemtiden har Erik Bruun opsøgt Bente og friet til hende på stående fod. Glad ringer hun Ambrosius op for at sige, at hun ikke kan komme — men at hans indsats som „kærlighedsdoktor“ har haft 100 procent succes!

Da Ambrosius lidt senere betror sine kærlighedssorger til en pølsemand, hvor han indtager sin beskedne middag, smiler denne opmuntrende til ham og peger på en plakat:

Ambrosius vender sig og læser:

Køb og læs „Ugens Ekko“ —

kærlighedsdoktoren „Tante Oda“ kan hjælpe alle . . .

